

Rezumatul Studiului 1 - O criză de identitate

A O criză de identitate. Isaia 1: 1-9.

- ❖ La sfârșitul domniei lui Ozia, Dumnezeu face o proclamație, luând drept martori cerul și pământul (v. 2-4): Israelul uitase cine era Domnul lor, își pierduseră identitatea.
- ❖ Ca o consecință a lipsei de comuniune cu Dumnezeu, aceștia sufereau pierderi grave (v. 5-8). Dar a existat încă o rămășiță credincioasă (v. 9).
  - Ce făceau? Au părăsit pe Domnul; Au disprețuit Sfântul; Depravări; Răutate și păcat; Nu aveau cunoștință; Nu l-au înțeles pe Domnul; S-au revoltat împotriva Lui.
  - Ce li se întâmpla? Răni pe trup; Țara distrusă; Cetăți în flăcări; Jefuiți de dușmani
  - Ce făcea Dumnezeu? A lăsat Sionul în picioare; A lăsat o rămășiță

B O evlavie aparentă. Isaia 1:10-17.

- ❖ Cum ar putea un lucru rânduit de Dumnezeu să fie păcat (nelegiuire)?
- ❖ În timp ce aduceau jertfe dând o aparență de evlavie și se rugau ridicându-și mâinile către Dumnezeu, acele mâini erau pline de sânge (v. 16) din cauza violenței și a nedreptății împotriva celor slabi (v. 17).
- ❖ Ritualurile lor nu erau însoțite de pocăință. Erau goi, Dumnezeu îi considera păcătoși.
- ❖ Această greșală a fost repetată de alte ori în poporul lui Dumnezeu (Mat. 23:23-28). Să ne examinăm pentru a nu face aceeași greșală ca și ei.

C O jertfă de iertare. Isaia 1:18.

- ❖ Dumnezeu se oferă să schimbe roșul sângelui care a acoperit mâinile israeliților pentru albul purității Sale. El vrea să ne ierte păcatul și să ne purifice inimile.
- ❖ El ne cere doar să mergem la El cu intenția de a ne clarifica conturile (pocăință).
- ❖ Iertarea este însoțită de o schimbare a inimii (Ieremia 31:31-34). Când recunoaștem nevoia noastră de iertare, suntem gata să acceptăm tot ceea ce Dumnezeu trebuie să ne dea.

D O ocazie de a decide. Isaia 1: 19-31.

- ❖ Dumnezeu propune soluția, decizia ne aparține (Deut. 30:19).
- ❖ Oricât de mult am păcătuit sau cât de departe ne-am îndepărtat de Dumnezeu, nu există nicio limită a harului divin. El este întotdeauna gata să ne ierte.

E Un punct fără întoarcere. Isaia 5: 1-7.

- ❖ Deși iertarea lui Dumnezeu nu are limită, o putem limita respingând-o până când ajungem la un punct de fără întoarcere: păcatul împotriva Duhului Sfânt (Mat. 12:31-32; Evr. 6:4-6).
- ❖ Încetarea ascultării apelurilor Duhului reprezintă un punct la care este greu de ajuns. Răbdarea divină nu obosește (2 Petru 3:9). Chemarea Lui este continuă. Dumnezeu va face tot posibilul pentru a nu depăși această limită.
- ❖ Doar hotărârea noastră încăpățânată de a nu dori să-L ascultăm poate face ca sufletul nostru să devină „pustiu”(v. 6).